

Advies

*Over het Ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling
en over het Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van
het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling*

1. Inleiding

Bij brief van 15 april 2010 heeft de Vlaamse Minister bevoegd voor Werk – de heer Ph. Muyters – de SERV om advies gevraagd over het Ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling en over het Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling.

Met dit Ontwerp van decreet en Ontwerp van besluit wordt de bestaande Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling – zoals bepaald door het Decreet van 13 april 1999 m.b.t. de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest en het Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 tot uitvoering van dit Decreet – aangepast in functie van de bepalingen van de Europese Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, de zgn. Europese Dienstenrichtlijn (EDRL).

In zijn advies dd. 16 september 2009 heeft de SERV een voorstel geformuleerd m.b.t. een nieuwe Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling rekening houdend met de principes vervat in de EDRL.

In dit advies wees de Raad er o.m. op dat de noodzakelijke aanpassing in functie van de EDRL best kon aangegrepen worden om ook de erkenningsregeling voor uitzendactiviteiten – die op zich niet beïnvloed wordt door de EDRL omdat deze activiteiten uitdrukkelijk zijn uitgesloten uit het toepassingsgebied van de EDRL – op een aantal punten aan te passen. Hiertoe werden in het advies van 16 september 2009 een aantal concrete voorstellen gedaan.

In punt 2 van dit advies wordt vooreerst een meer globale beoordeling gegeven over voorliggend Ontwerp van decreet en Ontwerp van besluit. Dit gebeurt uiteraard vanuit de principes die de Raad in zijn advies van 16 september 2009 m.b.t. een nieuwe Vlaamse regelgeving terzake heeft geformuleerd.

Onder een derde punt worden dan een aantal artikelsgewijze bemerkingen geformuleerd m.b.t. zowel het Ontwerp van decreet als het Ontwerp van besluit.

2. Globale beoordeling van het Ontwerp van decreet en Ontwerp van besluit

Vooreerst moet vastgesteld worden dat in de voorgestelde nieuwe Vlaamse regelgeving geen rekening wordt gehouden met een wezenlijk voorstel in het SERV-advies van 16 september 2009 nl. het voorzien in een registratieregeling voor alle andere vormen van arbeidsbemiddeling dan uitzendarbeid.

In de Memorie van Toelichting bij voorliggend Ontwerp van decreet wordt toegelicht waarom dit voorstel uit het advies van de Raad niet wordt gevolgd.

Er wordt hierbij o.m. verwezen naar artikel 16 van de EDRL op grond waarvan de invoering van een registratieplicht enkel kan gerechtvaardigd worden om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of bescherming van het milieu.

In zijn advies van 16 september 2009 heeft de Raad de invoering van een registratieregeling bepleit omdat toezicht op de naleving van de wezenlijke wetgeving, veronderstelt dat men weet welke arbeidsbemiddelaars actief zijn op de Vlaamse arbeidsmarkt.

Dit toezicht op de naleving van de wezenlijke wetgeving is onontbeerlijk vanuit het oogpunt bescherming van de rechten van werkzoekenden/werknemers.

Dit laatste omvat volgens de Raad elementen van openbare orde, op grond waarvan de invoering van een registratieregeling wel degelijk moet kunnen binnen de contouren van de betreffende Europese regelgeving.

De Raad wenst zijn voorstel m.b.t. het invoeren van een registratieregeling voor de arbeidsbemiddelingsbureaus andere dan uitzendbureaus - ongeacht of ze een zetel in Vlaanderen hebben of niet - in het kader van dit advies dan ook nogmaals te bevestigen.

Als beter – in de zin van Europees haalbaar – alternatief voor het voorstel van de Raad tot invoering van een registratieplicht, wordt in de Memorie van Toelichting verwezen naar de (electronische) uitwisseling van gegevensstromen tussen alle actoren die bij de toepassing en de controle van de regelgeving betrokken zijn. Hierbij wordt gedacht aan zowel federale (sociale zekerheidsinstellingen, sociale inspectiediensten en de belastingsadministraties) als gewestelijke instanties.

Vanuit de overweging in de Memorie van Toelichting dat de invoering van een registratieplicht met bijkomende administratieve lasten door Europa zal beoordeeld worden als een niet te rechtvaardigen beperking van het vrij verkeer van diensten, stelt de Raad voor dat op zeer korte termijn zou nagegaan worden of het mogelijk is om door bundeling van bestaande gegevensbronnen voldoende zicht te krijgen op buitenlandse dienstverleners die arbeidsbemiddelingsdiensten in Vlaanderen (willen) verrichten.

De Raad vraagt dat het resultaat van dit onderzoek wordt voorgelegd aan en besproken met de Vlaamse sociale partners vooraleer de voorbereiding van de nieuwe Vlaamse regelgeving private arbeidsbemiddeling verdergezet wordt.

Indien de bundeling van de bestaande gegevens niet of onvoldoende toelaat zicht te krijgen op de activiteiten van bedoelde dienstverleners, stelt de Raad voor – op grond van de redenen die hiervoor reeds zijn aangehaald – in de nieuwe Vlaamse regelgeving terzake een registratieregeling te voorzien volgens de modaliteiten zoals voorgesteld in het SERV-advies van 16 september 2009. In ondergeschikte orde stelt de Raad voor om minstens een meldingsplicht in hoofde van de betrokken bureaus te voorzien waarbij de kerngegevens zoals vermeld in het SERV-advies van 16 september 2009 ¹ worden geregistreerd. Deze gegevens moeten een degelijke controle in Vlaanderen mogelijk maken. Bij de betrokken bureaus moeten uiteraard enkel deze gegevens worden opgevraagd die niet uit reeds bestaande databanken kunnen geput worden.

Verder vindt de Raad het toch wel merkwaardig dat in de Memorie van Toelichting bij voorliggend Ontwerp van decreet enerzijds wordt gesteld dat een registratieregeling niet door Europa zal aanvaard worden maar dat anderzijds in artikel 4 van het Ontwerp van decreet tal van administratieve formaliteiten (gedragscodes ; deskundigheidscriteria ; ...) in hoofde van de arbeidsbemiddelingsbureaus behouden blijven.

De Raad is van mening dat deze werkwijze niet conform de bepalingen is zoals opgenomen in artikel 16 van de EDRL.

Indien de Vlaamse overheid geen of onvoldoende zicht heeft op de werking van de bureaus die van buiten Vlaanderen hun diensten aanbieden, zullen bedoelde formaliteiten bovendien de facto alleen aan de in Vlaanderen gevestigde bureaus kunnen opgelegd worden.

Dit zou tot een fundamenteel ongelijke behandeling leiden tussen Vlaamse en andere bureaus, wat onaanvaardbaar zou zijn.

De gelijke behandeling van alle bureaus werd als basisbeginsel gehanteerd in het SERV-advies dd. 16 september 2009 (cf. punt 1.2. van dit advies).

Als argumentatie voor het opleggen van de administratieve verplichtingen zoals bepaald in artikel 4 van het Ontwerp van decreet, wordt in de Memorie van Toelichting verwezen naar het beschermen van de rechten van werkzoekenden maar evenzeer naar de regulering van de sector.

In hun advies dd. 16 september 2009 (cf. punt 1.3.) hebben de Vlaamse sociale partners reeds gesteld dat de bescherming van de rechten van werkzoekenden dient te gebeuren door toezicht te houden op de naleving van de wezenlijke wetgeving zoals m.b.t. de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ; de non-discriminatie ; arbeidswetgeving ; ...

¹ Te registreren gegevens : de naam van de vennootschap of van de natuurlijke persoon die aan arbeidsbemiddeling wil doen ; de vennootschapsvorm en de oprichtingsdatum ; het adres van de maatschappelijke zetel en, indien van toepassing, het adres van de exploitatiezetel(s) in Vlaanderen of het adres van de natuurlijke persoon ; de vormen van arbeidsbemiddeling waarvoor geopteerd wordt ; de identificatiegegevens van de persoon/personen die gemachtigd zijn om de vennootschap juridisch te verbinden ; het adres waarop de inspectie controle kan doen.

Wat het aspect “regulering van de sector” betreft, verwijst de Raad naar zijn overwegingen hiervoor m.b.t. het voorzien van een registratieregeling.

Hoe dan ook is de Raad van mening dat het noodzakelijk is dat de sociale partners van de sector bij dergelijk initiatief betrokken worden.

In het kader van deze globale beoordeling wenst de Raad er nog op te wijzen dat de legistieke opbouw van voorliggend Ontwerp van decreet en Ontwerp van besluit uitermate verwarrend is: sommige bepalingen hebben enkel betrekking op uitzendbureaus ; andere op de overige arbeidsbemiddelingsbureaus.

Dit had voorkomen kunnen worden door – zoals voorgesteld in het SERV-advies dd. 16 september 2009 – met twee afzonderlijke decreten te werken.

De Raad vreest dan ook dat de concrete toepassing van de voorgestelde nieuwe regelgeving, tot grote verwarring zal leiden.

De Raad stelt vast dat zijn voorstel om de bureaus niet langer te verplichten om op individuele basis jaarlijkse activiteitenverslagen te leveren, is gevolgd in de nieuwe regeling en alsdusdanig bijdraagt tot administratieve vereenvoudiging.

In zijn advies van 16 september 2009, heeft de Raad hier wel de voorwaarde aan gekoppeld (cf. punten 2.2. en 3.3.5. van dit advies) dat indien zich wijzigingen voordoen m.b.t. essentiële gegevens m.b.t. een bureau (cf. adres ; bestuurders ; ...), de verplichting zou voorzien worden dat deze onmiddellijk zouden gemeld worden aan het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en aan de Adviescommissie. Deze verplichting wordt niet voorzien in de voorgestelde nieuwe Vlaamse regelgeving.

3. Artikelsgewijze bemerkingen bij het Ontwerp van decreet resp. het Ontwerp van besluit.

3.1. Het Ontwerp van decreet

- *m.b.t. artikel 2, 1^e : definitie private arbeidsbemiddeling.*

Om elke verwarring rond de notie “private” te voorkomen, stelt de Raad voor om te spreken over betalende arbeidsbemiddeling, in tegenstelling tot de kosteloze arbeidsbemiddeling die op basis van art. 3, §2, 3 van het Ontwerp van decreet is uitgesloten uit de toepassing van het decreet, met uitzondering dan van de toepassing van artikel 4 van het Ontwerp van decreet.

De tekst van art. 2, 1^e kan best in volgende zin aangepast worden : “het geheel van rechtstreeks of onrechtstreeks betalende diensten uitgeoefend door een tussenpersoon die gericht zijn op : “.

- *m.b.t. artikel 4 : na te leven voorwaarden.*

Onder punt 2. van het advies hiervoor, heeft de Raad reeds gesteld dat sommige bepalingen in verband met administratieve verplichtingen zoals vermeld in artikel 4 van het Ontwerp van decreet, indruisen tegen de principes van de EDRL.

Sommige van de bedoelde bepalingen kunnen behouden worden voor de uitzendbureaus maar alsdusdanig niet voor de overige arbeidsbemiddelingsbureaus.

De Europese Commissie herinnert er in haar Omzettingshandleiding trouwens aan dat de EDRL van toepassing is op alle mogelijke prealabelen die voor de toegang tot een dienstverleningsactiviteit worden opgelegd.

De notie “prealabele” behelst elke verplichting, verbodsbepaling, voorwaarde of elke andere opgelegde beperking.

Indien er toch bepaalde prealabelen zouden worden opgelegd, dienen ze te worden gerechtvaardigd in de geest van de EDRL.

- *m.b.t. artikel 4, 2^e : de verplichting tot het afsluiten van een verzekering tegen financieel onvermogen.*

De Raad stelt voor om deze bepaling te schrappen.

Voor de uitzendbureaus is er reeds de waarborgregeling in het kader van het Sociaal Fonds en voor de overige arbeidsbemiddelingsbureaus is het niet duidelijk tot wat deze verplichte verzekering zou moeten bijdragen.

Bovendien zal een dergelijke verplichting door Europa zeker als disproportioneel beschouwd worden vermits men – zelfs al doet men maar één bemiddeling in Vlaanderen – er op grond van dit artikel zou toe gehouden zijn om een dergelijke verzekering af te sluiten.

- *m.b.t. artikel 4, 4e c : overtredingen vastgesteld in hoofde van de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of andere personen bevoegd om het bureau te verbinden of te vertegenwoordigen.*

De Raad wenst hierbij te verwijzen naar het voorstel zoals geformuleerd in punt 3.3.2. van zijn advies van 16 september 2009.

De bedoeling van dit voorstel is dat bedoelde overtredingen een probleem zijn voor het functioneren van de personen die betrokken zijn in een arbeidsbemiddelingsbureau, tenzij deze personen het bewijs kunnen leveren dat de overtreding niet intentioneel is gebeurd.

- *m.b.t. artikel 4, 10^e : vergoeding van de werknemer.*

De Raad stelt voor om er in de Memorie van Toelichting op te wijzen dat dit beginsel enkel geldt voor de arbeidsbemiddelingsactiviteiten.

Voor andere diensten die het bureau levert zoals bv. inzake loopbaanbegeleiding ; het verstrekken van juridisch en fiscaal advies ; ..., mag er aan de werknemer wel een vergoeding aangerekend worden.

- *m.b.t. artikel 4, 11^e : het bureau treedt niet in de plaats van de opdrachtgevende werkgever bij de aanwervings- of ontslagbeslissing.*

Deze omschrijving kan tot discussie leiden. Hierbij kan verwezen worden naar een situatie waarin een bureau arbeidsbemiddelingsactiviteiten uitoefent in opdracht van een klant en ditzelfde bureau in het kader van een HR-consultancy-opdracht aanwervingsbeslissingen neemt in de plaats van de opdrachtgevende werkgever.

De vraag stelt zich of ook deze tweede situatie alsdusdanig onder het decreet ressorteert.

De Raad stelt voor dat hierrond in de Memorie van Toelichting duidelijkheid zou verstrekt worden.

- *m.b.t. artikel 4, 13^e : het verlenen van inzage i.v.m. de opgeslagen gegevens en de verplichting afschrift te geven van het dossier.*

Voor de concrete toepassing van deze bepaling verwijst de Raad naar de Omzendbrief i.v.m. de toepassing van artikel 5, 14^e van het Decreet van 13 april 1999 m.b.t. de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest die de bevoegde Vlaamse minister hierrond – op voorstel van de Adviescommissie - op 1 december 2005 heeft verstuurd aan alle erkende bureaus.

- *m.b.t. artikel 4, 15^e : fictieve vacatures.*

De Raad onderschrijft de bedoeling van deze bepaling, nl. voorkomen dat niet-bestaande vacatures worden gebruikt om louter de naambekendheid van een bureau te verzorgen.

Bij de toepassing van dit beginsel moet wel de realiteit van het arbeidsbemiddelingsgebeuren voor ogen gehouden worden. Niet elke arbeidsbemiddelingsopdracht start bij een opdrachtgever waarvoor een geschikte kandidaat gezocht wordt. Vaak wordt er een job gezocht in functie van een kandidaat.

Het is aangewezen om hiernaar te verwijzen in de Memorie van Toelichting.

- *m.b.t. artikel 4, 16^e : naleven van gedragscode.*

De Raad wenst t.a.v. deze bepaling te verwijzen naar punt 1.3. van zijn advies dd. 16 september 2009 waarin er op gewezen werd dat – met uitzondering voor uitzendarbeid – de gedragscodes zoals voorzien in de huidige Vlaamse erkenningsregeling alsdusdanig in de door de Raad voorgestelde registratieregeling niet kunnen behouden worden.

De Raad heeft in dit advies wel voorgesteld dat na een screening van de bestaande gedragscodes, de kernprincipes van de na te leven regelgeving ter informatie zouden opgenomen worden op de website van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

Bijkomend wenst de Raad er nog op te wijzen dat de correcte toepassing van de voorziene gedragscodes nauwelijks zal te controleren zijn bij bureaus die geen vestiging in Vlaanderen hebben.

- *m.b.t. artikel 4, 18^e : criteria professionele deskundigheid.*

Vanuit dezelfde overwegingen zoals vermeld tav. voorgaand artikel, is de Raad van mening dat dergelijke criteria niet moeten voorzien worden in de nieuwe regelgeving, behoudens voor uitzendarbeid.

- *m.b.t. artikel 4, 23^e : verstrekken van een attest aan een werkzoekende.*

De Raad stelt voor de tekst in volgende zin te wijzigen : “het bureau bezorgt op verzoek van de werknemer, voor zover deze daadwerkelijk gesolliciteerd heeft voor een concrete werkaanbieding, een attest waarin de datum en het uur van diens bezoek aan het bureau worden vermeld.”

De Raad stelt bijkomend voor om in de Memorie van Toelichting te verduidelijken dat het de bedoeling is om met de formulering zoals in dit advies voorgesteld, oneigenlijke sollicitaties te weren.

- *m.b.t. artikel 4, 25^e : tekst houdende de rechten en plichten van de werknemer en de werkgever.*

Deze bepaling houdt een verstrenging in tov. de huidige regeling, waarin de keuze wordt gelaten om de tekst te overhandigen of ter beschikking te leggen in de wachtzaal, waarbij vrijwel steeds geopteerd wordt voor dit laatste.

De Raad pleit hoe dan ook voor het behoud van deze keuzemogelijkheid.

Meer fundamenteel stelt zich hierbij opnieuw het probleem dat het nagaan of aan deze verplichting is voldaan, in de praktijk enkel zal kunnen bij de Vlaamse bureaus.

- *m.b.t. artikel 4, 26° : kenbaar maken van de tekst houdende de rechten bij het bekendmaken van werkaanbiedingen door middel van de geschreven, de auditieve of de visuele media.*

De Raad stelt voor om deze bepaling te schrappen. In de praktijk zal deze verplichting enkel gelden voor de Vlaamse media, wat niet conform de EDRL is.

- *m.b.t. artikel 6 : samenwerking tussen private en publieke arbeidsbemiddelingsbureaus.*

Deze bepaling is overgenomen uit het Decreet van 13 april 1999 m.b.t. de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest. Op basis van deze bepaling werd een Overlegplatform Private Arbeidsbemiddeling opgericht om het overleg tussen de publieke actor en de private actoren te structureren.

De situatie in de arbeidsbemiddelingssector is momenteel totaal anders dan op het moment dat het Decreet van 13 april 1999 tot stand is gekomen.

De publieke en private arbeidsbemiddelingsbureaus werken reeds jaren samen, o.m. via een PPS. De Raad meent dat de oprichting van een dergelijk Overlegplatform momenteel dan ook nog weinig zin heeft.

- *m.b.t. artikel 7 : voorwaarden voor het aanrekenen van een vergoeding voor de arbeidsbemiddeling.*

De Raad stelt voor om deze bepaling te schrappen. Het gaat hierbij immers om zuiver commercieel recht. Bovendien dienen hierbij de voorwaarden van vrije mededinging gevrijwaard.

- *m.b.t. artikel 8, §2, 1° : erkenningsvoorwaarden voor uitzendactiviteiten.*

De legistieke opbouw van dit artikel klopt niet : als eerste voorwaarde tot erkenning als uitzendbureau is bepaald dat het uitzendbureau over een erkenning moet beschikken zoals bepaald in het decreet.

- *m.b.t. artikel 8, §2, 4° en 7° : uitzendactiviteiten vanuit een drankgelegenheid.*

Er kan vanuit gegaan worden dat deze bepalingen op vandaag wat achterhaald zijn en dus kunnen geschrapt worden.

- *m.b.t. artikel 8, §2, 8^e : vermelding van het erkenningsnummer.*

Dit artikel kan best nader gepreciseerd worden. Zo lijkt het weinig zinvol om te verplichten op elke mail, op visitekaartjes of op elke raamadvertentie, het erkenningsnummer te vermelden.

- *m.b.t. artikel 8, §2, 11^e : een uitzendbureau mag geen anonieme personeelsadvertenties publiceren.*

Een uitzendbureau kan niet verplicht worden om de naam van de opdrachtgever te vermelden. De Raad is van mening dat de verplichting voor het uitzendbureau om zijn naam en erkenningsnummer te vermelden, volstaat.

- *m.b.t. artikel 10 : het verlenen van de erkenning.*

Sinds de invoering van een eigen Vlaamse decretale regeling voor uitzendactiviteiten, wordt de erkenning verleend door of namens de bevoegde Vlaamse Minister. Er is geen reden waarom dit nu zou moeten gebeuren door de Vlaamse regering.

- *m.b.t. artikel 13, laatste lid : de hoor- en oproepprocedure bij intrekking van de erkenning.*

In dit artikel is bepaald dat de Vlaamse regering deze hoor- en oproepprocedure bepaalt. In de huidige regelgeving is deze procedure vastgelegd in het Huishoudelijk Reglement van de Commissie, dat door de bevoegde Vlaamse minister wordt goedgekeurd. De Raad stelt voor om deze werkwijze ook te voorzien in de nieuwe regelgeving.

- *m.b.t. artikel 16 : het melden van feiten die wijzen op de niet-naleving van de regelgeving aan de Vlaamse regering.*

De Raad is van mening dat de Adviescommissie dergelijke feiten voor verder onderzoek ter kennis kan brengen van de Afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie en niet aan de Vlaamse regering.

- *m.b.t. artikel 19 : adviescommissie private arbeidsbemiddeling.*

Het heeft geen zin om hierbij nog de benaming adviescommissie private arbeidsbemiddeling te gebruiken, vermits de adviescommissie volgens het Ontwerp van decreet enkel nog bevoegd is voor uitzendarbeid.

Gezien dit laatste is het ook niet zinvol om in de samenstelling nog twee deskundigen te voorzien, waarvan één psycholoog.

De Raad stelt voor om 1 jurist als deskundige te voorzien.

- *m.b.t. de artikelen 22 en 23 : sancties.*

Deze artikelen bepalen de sancties voor inbreuken op de voorwaarden zoals bepaald in artikel 4 van het Ontwerp van decreet. De bemerkingen die de Raad hiervoor reeds heeft geformuleerd m.b.t. dit artikel 4, hebben uiteraard ook weerslag op de sancties die bepaald zijn in artikel 22.

Zo is de Raad van mening dat de punten 2, 5, 8 en 13 van dit artikel 22 kunnen worden geschrapt.

Verder is de Raad van mening dat de gradering van deze sancties niet steeds logisch is.

Zo lijkt het weinig logisch dat voor een inbreuk op de wetgeving inzake de persoonlijke levenssfeer lichter gesanctioneerd wordt dan voor een inbreuk op de wetgeving aangaande de persoonlijke levenssfeer in verband met medische gegevens (cf. art. 23, 4^e van het Ontwerp van decreet).

Dergelijk onderscheid wordt nergens gemaakt in de privacywetgeving.

De artikelen 22 en 23 voorzien de strafrechtelijke vervolging. Nochtans is het gedeeltelijk een overname van diverse wetgevingen, die zelf reeds in een sanctionering voorzien. De vraag kan gesteld worden waarom hierbij de mogelijkheid moet voorzien worden om een tweede maal te sanctioneren. Concreet kan hierbij verwezen worden naar artikel 22, 3^e en 4^e en naar artikel 23, 3^e, 4^e, 7^e, 8^e en 9^e.

- *m.b.t. artikel 23, 2^e : personen die aan arbeidsbemiddeling doen op het moment dat het bureau in staat van faillissement is.*

Het is logisch dat bedoelde personen geen nieuwe erkenning kunnen aanvragen, maar de vraag kan gesteld worden waarom deze personen moeten gesanctioneerd worden als ze failliet gaan of wanneer ze een gerechtelijk akkoord aanvragen tijdens een lopende erkenning.

- *m.b.t. artikel 23, 7^e, c : overtredingen vastgesteld in hoofde van de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of andere personen bevoegd om het bureau te verbinden of te vertegenwoordigen.*

De Raad wenst hierbij te verwijzen naar de bemerking m.b.t. artikel 4, 4^e, c van het Ontwerp van decreet.

- *m.b.t. artikel 23, 16^e : boetes ingeval een uitzendbureau achterstallige belastingen ; RSZ of bijdragen aan het Sociaal Fonds verschuldigd is.*

Indien de belastingen en verschuldigde RSZ-bijdragen niet (tijdig) worden betaald, worden er reeds boetes geheven door de betrokken instanties.

De vraag stelt zich waarom het decreet arbeidsbemiddeling hierboven op nog een boete dient te voorzien.

3.2. Het Ontwerp van besluit.

- *m.b.t. artikel 2 : kenbaar maken van de tekst houdende de rechten door bureaus die werkaanbiedingen via de geschreven, auditieve of visuele media bekendmaken.*

Vanuit de overwegingen vermeld t.a.v. artikel 4, 26^e van het Ontwerp van decreet hiervoor, stelt de Raad voor dit artikel te schrappen.

- *m.b.t. artikel 3 : voorwaarden professionele deskundigheid.*

In dit artikel worden de voorwaarden professionele deskundigheid opgesomd die gelden voor het verrichten van arbeidsbemiddelingsactiviteiten, andere dan uitzendactiviteiten.

Vanuit de overwegingen die de Raad hiervoor heeft vermeld t.a.v. artikel 4, 18^e van het Ontwerp van decreet, wordt voorgesteld dit artikel 3 te schrappen.

In ondergeschikte orde moet vastgesteld worden dat in dit artikel van het Ontwerp van besluit wordt verwezen naar de activiteiten zoals bedoeld in artikel 2, 1^e van het Ontwerp van decreet.

Hiertoe behoren ook de uitzendactiviteiten. De voorwaarden professionele deskundigheid die gelden voor het verrichten van uitzendactiviteiten worden evenwel in een ander artikel van het Ontwerp van besluit (cf. art. 5, §1) bepaald.

- *m.b.t. artikel 5, §3 : het voldoen aan de voorwaarden professionele deskundigheid voor uitzendactiviteiten.*

In dit artikel is bepaald dat indien wordt voldaan aan de voorwaarden professionele deskundigheid die in Wallonië, Brussel, het Duits taalgebied of een andere Europese lidstaat voor uitzendactiviteiten gelden, de betrokken persoon (personen) wordt (worden) geacht over de vereiste deskundigheid te beschikken.

In artikel 8, §2 van het Ontwerp van besluit is bepaald dat als de erkenningsaanvraag voor uitzendactiviteiten uitgaat van een bureau met zetel in Wallonië, Brussel, het Duits taalgebied of een andere Europese lidstaat, de aanvraag moet vergezeld gaan van de documenten waaruit blijkt dat het bureau voldoet aan gelijkwaardige voorwaarden, dus o.m. ook inzake het voldoen aan de voorwaarden professionele deskundigheid.

- *m.b.t. artikel 6, §2 en §3 : specifieke voorwaarden die gelden voor uitzendactiviteiten in de bouw en in de artistieke sector.*

Uit de redactie van dit artikel blijkt niet dat het hierbij om specifieke voorwaarden gaat, boven op de algemene voorwaarden die gelden voor het verrichten van uitzendactiviteiten in het Vlaamse Gewest.

- *m.b.t. artikel 8, §1, 4^e en 5^e : leveren van een fiscaal- en RSZ-atteest bij de indiening van een erkenningsaanvraag.*

Het moet mogelijk zijn dat het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie deze attesten zelf opvraagt bij de bevoegde diensten.

- *m.b.t. artikel 8, § 1, 6^e : het bewijs van een volstort maatschappelijk kapitaal.*

Vermits deze voorwaarde – in tegenstelling tot de huidige regeling – in de nieuwe regeling niet meer geldt, moet uiteraard ook het volstortingsbewijs niet meer geregeld worden.

- *m.b.t. artikel 8, § 1, 8^e : bewijs verzekering tegen financieel onvermogen.*

Vanuit de overwegingen die de Raad hiervoor heeft geformuleerd t.a.v. artikel 4, 2^e van het Ontwerp van decreet, kan dit artikel van het Ontwerp van besluit geschrapt worden.

- *m.b.t. artikel 8, § 1, 9^e : bewijs van storting van de waarborg aan het Sociaal Fonds.*

Het is aangewezen om hierbij – in plaats van naar “een waarborg” – uitdrukkelijk te verwijzen naar de waarborg zoals bedoeld in artikel 14 van de CAO van 6 juli 2007 betreffende de oprichting van een fonds voor bestaanszekerheid voor de uitzendkrachten en vaststelling van zijn statuten.

- *m.b.t. artikel 8, §2 : aantonen dat voldaan wordt aan gelijkwaardige voorwaarden.*

Uit dit artikel blijkt niet wie de gelijkwaardigheid zal beoordelen.

In de huidige regeling gebeurt dit door de bevoegde Minister, op advies van de adviescommissie.

Het is – in tegenstelling tot de huidige regeling – ook niet duidelijk wat er te gebeuren staat indien de beoordelende instantie tot de bevinding komt dat de voorwaarden niet gelijkwaardig zijn aan deze die in Vlaanderen gelden.

- *m.b.t. artikel 9 : op verzoek van de adviescommissie bezorgt de administratie het aanvraagdossier.*

Om een erkenningsaanvraag op een ernstige wijze te kunnen onderzoeken, acht de Raad het evident dat de volledige aanvraagdossiers systematisch aan de adviescommissie worden overgemaakt.

- *m.b.t. artikel 11, 7^e : meedelen van gegevens m.b.t. de gewijzigde kapitaalstructuur bij overdracht van de erkenning.*

Niet elke overdracht van erkenning gaat gepaard met wijziging in de kapitaalstructuur. Er kan aan dit artikel toegevoegd worden “in voorkomend geval”.

- *m.b.t. artikel 11, 8^e : bewijs van volstort kapitaal.*

De voorwaarde m.b.t. een volstort minimum maatschappelijk kapitaal komt niet meer voor in het Ontwerp van decreet.

- *m.b.t. artikel 13 : hoor- en oproepprocedure bij intrekking om omzetting van een erkenning.*

Zoals reeds opgemerkt t.a.v. artikel 13 van het Ontwerp van decreet komt het aan de adviescommissie zelf toe deze procedure te bepalen.

- *m.b.t. artikel 16 : oprichting Overlegplatform Vlaamse arbeidsbemiddelingsbureaus.*

Bij de bemerkingen t.a.v. artikel 6 van het Ontwerp van decreet heeft de Raad er reeds op gewezen dat er momenteel reeds een structurele samenwerking bestaat tussen de publieke actor en de private actoren op vlak van arbeidsbemiddeling.

Vanuit dit gegeven, is de Raad van mening dat een dergelijk Overlegplatform weinig toegevoegde waarde terzake zal leveren.

De ervaringen met het bestaande OVA bevestigen deze visie.

- *m.b.t. artikel 17 : samenstelling van de adviescommissie.*

De Raad stelt voor om het aantal leden voor de werkgevers- resp. werknemersdelegatie te beperken tot 5 effectieve en 5 plaatsvervangende leden per delegatie.

Dit geeft dus een totaal van 20 leden die de sociale organisaties vertegenwoordigen in plaats van de huidige 32.

Dit voorstel is mee ingegeven vanuit de bepaling dat in de adviescommissie slechts 4 leden moeten aanwezig zijn om rechtsgeldig te kunnen vergaderen (cf. artikel 19, §2 van het Ontwerp van besluit).

- *m.b.t. artikel 20 : de gedragscodes.*

Vanuit de overwegingen zoals geformuleerd t.a.v. artikel 4, 16^e van het Ontwerp van decreet, stelt de Raad voor dit artikel te schrappen.